

KOMUNIKAT PRASOWY nr 45/23

Luksemburg, 9 marca 2023 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-680/21 | Royal Antwerp Football Club

Piłka nożna: zdaniem rzecznika generalnego Macieja Szpunara ustalone przez UEFA zasady dotyczące wychowanków są częściowo niezgodne z prawem UE

Systemy, w których wychowankowie to nie tylko gracze wyszkoleni przez dany klub, ale także ci, którzy zostali wyszkoleni przez inne kluby z tej samej ligi krajowej, są niezgodne ze swobodą przepływu pracowników

Począwszy od sezonu 2008/2009 Unia Europejskich Związków Piłkarskich (Union of European Football Associations, zwana dalej „UEFA”) przewiduje wymóg, że kluby muszą umieszczać na liście ograniczającej wielkość drużyny, liczącej maksymalnie 25 piłkarzy, co najmniej ośmiu tzw. wychowanków. Jako wychowanków UEFA definiuje graczy, którzy pomiędzy 15. a 21. rokiem życia, i niezależnie od swojej przynależności państwowej, byli szkoleni przez swój klub lub inny klub należący do tej samej ligi krajowej przez co najmniej trzy sezony. Co najmniej czterech z ośmiu wspomnianych piłkarzy musi być zawodnikami wyszkolonymi przez dany klub.

Na podstawie tych zasad *Union royale belge des sociétés de football association* (belgijski królewski związek klubów piłkarskich, zwany dalej „URBSFA”) przyjął w odniesieniu do klubów piłkarskich uczestniczących w zawodowych ligach piłkarskich podobne w swej istocie uregulowania. W odróżnieniu od zasad UEFA, w belgijskich uregulowaniach nie przewidziano, że co najmniej czterech z ośmiu wychowanków musi być zawodnikami wyszkolonymi przez dany klub.

UL (zawodowy piłkarz) i Royal Antwerp (zawodowy klub piłkarski) twierdzą przed francuskojęzycznym sądem pierwszej instancji w Brukseli (Belgia), że określone przez UEFA i URBSFA zasady dotyczące wychowanków naruszają swobodny przepływ pracowników w UE. Twierdzą, że te zasady ograniczają zawodowemu klubowi piłkarskiemu możliwość rekrutowania zawodników, którzy nie spełniają wyznaczonych wymogów w zakresie lokalnego i państwowego pochodzenia, i uwzględniania ich w składzie na mecz. Te same zasady ograniczają również zawodnikowi możliwość bycia rekrutowanym i uwzględnianym przez klub w składzie na mecz w sytuacji, gdy nie może on wykazać się odpowiednim pochodzeniem. Belgijski sąd skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytania dotyczące tych właśnie kwestii.

W wydanej dziś opinii rzecznik generalny Maciej Szpunar przypomniał w pierwszej kolejności, że stanowiąca część życia gospodarczego działalność sportowa objęta jest wynikającymi z traktatów swobodami podstawowymi.

Stwierdził on, że **zasady dotyczące wychowanków mogą powodować pośrednią dyskryminację obywateli innych państw członkowskich**. Faktem bowiem jest, że im młodszy zawodnik, tym bardziej jest prawdopodobne, że mieszka w miejscu pochodzenia. Zatem siłą rzeczy to zawodnicy z innych państw członkowskich będą odczuwać negatywne skutki kwestionowanych zasad. Chociaż zakwestionowane przepisy mają neutralne brzmienie, to stawiają zawodników lokalnych w korzystniejszej sytuacji niż ta, w której znajdują się zawodnicy pochodzący z innych państw członkowskich.

Taka pośrednia dyskryminacja może jednak być uzasadniona: rzecznik generalny zgadza się z argumentem, że kwestionowane przepisy są siłą rzeczy odpowiednie do osiągnięcia celu, jakim jest szkolenie i rekrutowanie młodych zawodników. Jeżeli chodzi o sport zawodowy, rzecznik generalny przypomniawszy, iż zgodnie z linią orzecniczą zapoczątkowaną znaczącym wyrokiem wydanym w sprawie Bosman, Trybunał przyjmuje, że ze względu na wagę społeczną działalności sportowej, a w szczególności piłki nożnej w Unii Europejskiej, za uzasadniony należy uznać cel polegający na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy.

Niemniej **rzecznik generalny ma pewne wątpliwości co do ogólnej spójności zakwestionowanych przepisów w kontekście tego, jak zostało zdefiniowane pojęcie wychowanka**. Skoro, zgodnie z zasadami zarówno UEFA, jak i URBSFA, wychowankiem jest nie tylko zawodnik wyszkolony przez sam klub, ale również zawodnik wyszkolony przez inny klub należący do danej ligi krajowej, zastanawia się on, czy zakwestionowane przepisy rzeczywiście sprzyjają osiągnięciu celu, jakim jest szkolenie młodych zawodników przez kluby.

Wątpliwości te bez wątpienia narastają, gdy dana liga krajowa jest dużą ligą. Gdyby klub należący do jednej z większych lig krajowych miał możliwość „wykupienia” nawet połowy wychowanków, byłoby to sprzeczne z celem polegającym na zachęcaniu klubu do szkolenia młodych zawodników.

W rezultacie, choć rzecznik generalny uważa, że wymóg uwzględnienia na odpowiedniej liście z góry określonej liczby wychowanków jest uzasadniony, nie dostrzega on – z perspektywy szkoleniowej – uzasadnienia dla rozszerzenia definicji wychowanków na należących do tej samej ligi krajowej zawodników spoza danego klubu.

Te same uwagi dotyczą celu, jakim jest poprawa równowagi we współzawodnictwie drużyn. Jeżeli za sprawą zakwestionowanych środków wszystkie kluby mają obowiązek szkolić zawodników, wówczas może dojść do wzrostu równowagi we współzawodnictwie w jego całokształcie. Należy powtórzyć, że cel ten nie może zostać osiągnięty w sytuacji, gdy kluby mogą posiłkować się wychowankami z innych klubów należących do tej samej ligi.

Rzecznik generalny doszedł więc do wniosku, że **zakwestionowane przepisy nie są spójne, a zatem nie są odpowiednie do osiągnięcia celu, jakim jest szkolenie młodych zawodników: nie można uwzględnić jako wychowanków zawodników, którzy wywodzą się z klubu innego niż dany klub**.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

